

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2011. évi március hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a vesztegetés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.300/2010/7. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A vádlottat a Baranya Megyei Bíróság 2 rb. vesztegetés büntette miatt halmazati büntetésül 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 2.500 forintban állapította meg, így 500.000 forint pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásáról, valamint kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az ügyészi fellebbezést fenntartotta. A védő bejelentett fellebbezését a nyilvános ülésen szintén fenntartotta, egyebekben arra hivatkozott, hogy védence terhére bűncselekmény elkövetése sem állapítható meg.

Az ügyészi, illetve a védelmi jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, kellően felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmazott.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során felderítette és megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megfelelő felderítéséhez szükségesek voltak. A bizonyítékok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól, köztük a vádlotti védekezés elvetésének indokairól.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el a tényállás megállapítása során **tanú1**, **tanú2**, valamint **tanú3** tanúknak az eljárás alatt mindvégig következetes előadását, amelynek tartalmát a vádlott sem vitatta.

Az a vádlotti védekezés, hogy nála nem volt pénz, így pénz hiányában bűncselekmény sem valósult meg részéről, a cselekmény megállapítása szempontjából nem bír jelentőséggel, hiszen az eljárás tárgyát képező bűncselekmény létrejöttének nem feltétele a pénz átadása. Ugyanakkor a vádlott anyagi helyzete alapján a teljesítési képessége megállapítható volt. Az elsőfokú bíróság helyesen vetette el azt a vádlotti kifogást is, hogy az előző napi bélyegző helyett ő mindössze csomagjának az előző napi küldemények közé helyezését kérte. Ez vádlotti kérés az előző napi bélyegzővel történő feladás igényének megfogalmazását jelentette.

Alaptalannak bizonyult az a vádlotti előadás is, hogy a határidő betartása nem volt fontos, hiszen ebben az esetben a vádlott nem kísérelte volna meg a csomag feladását három postahivatalban.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában (4. oldal 2. bekezdés) helytelenül hivatkozott arra, hogy mindhárom postavezető teljes határozottsággal ismerte fel a vádlottban azt a személyt, aki előző napi dátummal kísérelte meg küldeménye feladását. Ez a megállapítás ellentétes a nyomozati iratok tartalmával, ugyanis **tanú2** részéről a felismertetésre bemutatásról készült jegyzőkönyvben nincs feltüntetve annak eredménye. **Tanú3** részéről a felismerésre bemutatás elmaradt. Mindössze **tanú1** esetében volt eredményes felismerésre bemutatás; az említett tanú a vádlottban azonosította az elkövető személyt.

A helyes, hiánytalan tényállás a Be.351.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeinek minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A vádlott küldeményének feladása során olyan határidőt mulasztott el, amely számára fontos volt, ezért a csomagfeladás alkalmával három postavezetőt próbált rábírní előző napi dátumbélyegző használatára. Kettő postavezető részére kötelezettségük megszegése érdekében pénzt is felajánlott. A vádlottnak érdeke fűződött a küldemény előző napi továbbításához, hiszen ellenkező esetben nem kísérelte volna meg három, viszonylag kisforgalmú postán elérni az előző napi dátumbélyegzővel történő csomagátvételt.

Az elsőfokú bíróság ítéletében (4. oldal 5. bekezdésében) tévesen határozta meg a **zrt1-t** költségvetési szervként, mivel a posta zártkörű részvénytársaság formájában működő gazdálkodó szervezet. Ennek a körülménynek azonban a minősítésre nem volt kihatása, mivel a Btk.254.§ (1) bekezdésében szereplő vesztegetés nem kizárólag költségvetési szerv, hanem gazdálkodó szervezet vagy társadalmi szervezet dolgozójával, illetve tagjával szemben is elkövethető. Ez a vádlott terhére értékelte minősített esetre is érvényes.

A megyei bíróság ítéletében nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy ítéletének meghozatalakor az elkövetéskor avagy az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta. A büntetési tételkeret megjelöléséből arra vonható következtetés, hogy - helyesen - az elkövetéskor hatályos jogszabály alapján járt el, ugyanis az elbíráláskor hatályos törvény szigorította mind az alapeset, mind a minősített eset büntetési tételét.

Ezen túlmenően a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e) pontjában írt szabály is módosult: a 2010. évi április hó 1. napjától hatályos előírás szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt. Tehát az új szabályozás szerint a törvény már az ígért vagyoni előny vonatkozásában is a vagyonelkobzás kötelező elrendelését írja elő, amely a korábbi törvényi előírásokhoz képest szigorúbb rendelkezés.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket hiánytalanul feltárta, és azok súlyát megfelelően értékelte, amikor a vádlottal szemben enyhítő szakasz alkalmazásával szabadságvesztés helyett pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételszámát a cselekmények tárgyi súlyához, míg az egy napi tétel összegét a vádlott jövedelmi körülményeihez igazodóan határozta meg. Megalapozottan foglalt állást, amikor a vádlott terhére rótt cselekmények társadalomra veszélyességét nem értékelte olyan kiemelkedőnek, amely szabadságvesztés, akár annak felfüggesztett formában történő alkalmazását indokolta volna.

A kiszabott pénzbüntetés mind napi tétel számában, mind az egy napi tétel összegében alkalmas a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok elérésére, ezért a másodfokú bíróság sem a büntetés súlyosítására, sem annak enyhítésére törvényes lehetőséget nem látott.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2011. március 29.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.300/2010/7. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.18/2011/3. számú végzése folytán 2011. március 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke